

ANADOLUNUN BÜTÜN ÇİÇEKLERİ

Berk Gökçe, Maden Müh.



Şefik Sınığ'ın son sözleriydi

“Bana çiçek getirin dünyanın bütün çiçeklerini buraya getirin”.

Ceyhun Atuf Kansu'da bu sözlerin anlamı üzerine yazmıştı o meşhur şiiri.

Belki dünyanın tüm çiçekleri değil ama Anadolu'dan bir demet çiçek gelmişti 23 Nisan'da Ankara'ya geldikleri yerlerden aldıkları güzel kokuları beraberlerinde getirmişlerdi; bir bahar sabahında Ankara'ya.



Böylece başlamıştı uzun ve eğlenceli sürecek 4 gün.çocuklar gruplar halinde seme geliyorlardı Cuma sabahı kaynaşmaya başlıyorsun o güzel kır çiçekleriyle tabi her zaman ki gibi kimileriyle kaynaşmak 4 dakika alıyor, kimilerinin utangaçlığı mı kırmak 4 saati belkide 4 günü alıyordu.

Her şeye rağmen belki de hayatımın en güzel dört günüydü.

İlk gün SEMin bahçesinde yakartop voleybol oynadık bazı çocuklar ise içerde diğer gönüllü abi ablalarıyla strateji oyunları oynuyorlardı. Biz voleybol oynarken ne kadar dikkat etsek de bazen istemeden top birilerimize çarpıyordu. Acaba canı acımış mıdır diye düşünüyorduk o güzel kır çiçeklerinden onlara çarpan top belki bizim canımızı daha çok acıtıyor adeta üzerlerine titriyorduk.

Tabii bu arada uzun zamandır göremediğimiz bilim otobüslerini görmekte bir ayrı heyecan veriyordu bize. Ertesi gün Atamızı ziyaretle başlamıştı; yol boyunca İzmir marşı çocukların dilinden düşmüyordu. O güzel çocuklardan biri getirdiği flütle bize eşlik ediyordu. Hayatımda duyduğum en güzel flüt sesiydi belkide o anda. Belki bu ilerde büyük bir sanatçının sesleriydi kim bilebilir. O gün otobüste geçirdiğimiz tüm vakit boyunca dilimizde türküler şarkılar eksik olmuyor, o şarkılara halaylarla oyunlarla eşlik ediyorduk. Her anı dolu dolu geçen zamanda hiç kimse yorulduğunu anlamıyordu.



Pazar günü ise eski meclisle başlıyordu yavaş yavaş 23 nisana yaklaşıyorduk o en güzel güne Atamızın çocuklara armağını olan o güzel güne. Eski meclisten sonra Erimtan, Koç ve Anadolu müzelerini gezdik. Anadolu müzesi ziyareti sırasında her gruptan bir kaç arkadaşımız içeri girdi. Biz de, dışarda kalanlar; bu sırada küçük bir Ankara kalesi turu yaptık. Kalede Ankara'nın güzel insanlarına rastladık. Daha sonra bilim otobüsünde kısa bir sürede olsa deneyimli gönüllülerimiz den İbrahim abi ve bizi yollarda yalnız bırakmayan Erkan abimizden eski eylül anıları dinleme şansımız oldu. Müze gezileri bittikten sonra toplandığımızda bize eşlik eden darbuka sesine ayak uydurmaya çalışıyorduk o tarihi meydana yine otobüslerde giderken şarkılar türküler eksik olmuyordu.

Ve beklenen güne nihayet erişmiştik; 23 Nisana Atamızın çocuklara hediye ettiği bayrama. İzmir marşları son ses yükseliyordu otobüslerde geçtiğimiz yerlerde okullarda törenler yapılıyordu. Önce Feza Gürsey bilim merkezi o sabah eğlenceli ve bilimle geçen saatler ardından Eymir yoluna koyulduk. Eymir de çok eğlendik. Ama kötü bir olay da olmuştu çocuklardan biri düşerek dizini yaralamıştı. Onu hastaneye götürdük. Belki de oradaki gönüllü abi ablaların canı o çocuktan daha fazla acımıştı.

Belki bu güzel çocuklarla aramızda bir kan bağı yok ama bu çocuklarla artık bir gönül bağımız var biliyorum bu çocukların hiç biri bizi Ankara'da yaşadıkları o güzel anları unutmayacak işte böyle bir köprü kurmuştuk bu güzel çocuklarla . Ve sona doğru yaklaşıyoruz Eymir ardından Vişnelik son gece eğlencesi . En çok eğlendiğimiz ama çocukların ilerleyen 12 saat içinde ayrılacak olmasının verdiği üzüntüde içimizdeydi. Herşeye rağmen salondaki balonlarla sonuna kadar oynadık. Daha sonra çim amfiye çıktığımızda çocuklardan biri Berk abi hadi çimlerden yuvarlanalım dedi bunu bir arkadaşım söylese belkide yapmazdım, o güzel çocuk beni o kadar inandırmıştı ki çok eğlenceli olduğuna kabul ettim. Yuvarlandıktan sonra çimin sonlarına doğru kalktım ve dizlerimin üstüne çöktüm o çocuk da yanıma oturdu ben başım dönüyor ama çok güzel ve eğlenceliydi dedim; o da benim de başım dönüyor dedi ve gülmeye başladık . Gerçekten hayatta çocuklardan öğreneceğimiz çok şey var bunlardan biride galiba aktivite bulup kendilerini, eğlendirmeleri. Ve tabi yavaş yavaş hüznün çöküyordu herkesin üstüne çünkü ayrılık vakti yaklaşıyordu. Çocuklar artık okullarına öğretmenler görevlerine bizlerse üniversitemize hayatlarımıza dönecektik. Herkes üzülüyordu bazıları bunu belli ediyor bazıları ise gizlemeye çalışıyordu tüm hüznü rağmen. Çocuklarla vedalaşırken bazıları boyları yetmediği için sanki hiç gitmeyelim der gibi belinize sarılıyor. Daha sonra eğilip onları öpünce ağlamamak için kendinizi zor tutuyordunuz. Çocuklara veda ederken şunları söylemiştim sizler anadoludan bir demet çiçeksiniz geldiğiniz yerlerde sizler gibi daha nice çiçekler var onlara da bizden selam söyleyin ve bize mektup yazmayı unutmayın.



Giderken bu çocuklar yanlarında çok şey götürüyordu dört güne sığan onlarca yüzlerce anı, onlarca güzel gönüllü abi ve abla ve daha nicesi. Bizse her seferinde dediğimiz gibi belkide herşeyi çok iyi anlatan o sözü söylüyorduk "Daha gidecek çok

yolumuz var". Ve o gideceğimiz yollarda daha nice güzel çiçekler var. Ve onlara bırakmak istediğimiz güzel bir dünya Nazım Hikmet'in şiirde dediği gibi:



"Dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne
allı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar
oynasınlar türküler söyliyerek yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi verelim sıcacık bir ekmek somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne doysunlar
bir günlük de olsa öğrensin dünya arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar dikecekler"

Her şeyin bir sonu olduğu gibi bu projenin ve izleniminde sonu gelmişti.

Sözlerimi bitirirken tüm gönüllü kardeşlerime proje boyunca yoldaşımız olan Erkan abiye Atilla abiye Yaşar abiye ve Erol abiye VE projenin gerçekleşmesi için destek veren, bağış yapan herkese sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Erkan abi bir söz söylemişti

“Burada kazanılan dostlukları başka yerde bulamazsınız.”

Gerçekten de çok doğru İLKİYAR’daki dostluklar kardeşlikler asla unutulmaz.

Berk Gökçe
Maden Mühendisliği
1. Sınıf



Nasıl Yardım Edebilirsiniz?



1. İlkYar'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLKYAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına “Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı” yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-

- <https://www.classy.org/campaign/ilkYar/c164385>

2. E-postalarınızda www.ilkYar.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İlkYar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ilkYar.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İlkYar izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.